



Tiesitkö, että Raamatun yksi tarkoitus on tuoda hyvyyttä ja mielekkyyttä jo ajalliseen elämään? – Mitä enemmän tutkin Sanaa, sitä vakuuttuneemmaksi tulen siitä. Elämän halu ja sen löytäminen Jumalan kanssa, on valtava kokemus. Hengen mieli on elämä ja Hengen toiminnan tunnustatkin osaltaan juuri näistä vaikutuksista. Suuri voitto on kokea tyytyväisyyttä yhdessä jumalisuuden kanssa. (1.Tim.6:6)

"Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja yltäkylläisyys." Joh.10:10[*JKR]

Toisinaan silmiemme eteen on laitettu, kuin peite, jolloin emme kykene näkemään hyvyyttä ja sen tarkoitusta. Suurin syy siihen onkin siinä, että synty on saanut sokaista silmämme ja ylpeydessämme emme kykene edes tiedostamaan sokeuttamme. – Joskus onkin hyvä avata silmiä katselemaan todellisuutta, vähän etäämmältä, nähdäksemme asioita oikeassa valossa.

Pelkästään kristinuskoa ja sen levinneisyyttä tarkastellessa, on merkillepantavaa se sivustus ja hyvinvointi, mikä niille alueille on syntynyt. Verratessa kristillisyyttä pakanuuteen, eli jumalattomuuteen, näemme vihan ja pelon tuoman sekasortoiset vääristymät, jotka sitovat ihmisiä mitä eriskummallisiin tapoihin elää ja olla. Aito kristinuskko, eli usko Jeesukseen saa siis hyvää aikaan, mutta, niin monessa sivustusvaltiossa ja yhteisössä voimme nähdä myös luopumista vanhoista hyviksi todetuista arvoista. Ahneuden vallatessa sydämen, kylmenee useampien rakkaus, (Matt.24:12) ja sen seuraukset ovat hyvin nähtävillä "tuloeroina ja köyhien ja vähemmistöryhmien kurjistumisilla." – Olemme kadottamassa uskomme perustan kirkkokuntien maallistuttua ja pitäessä vain tilaisuuksiaan ilman Jumalan todellista läsnäoloa. Tämäkin on tuki ennustettu Sanassa: "kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" (Luuk.18:8) – Tänään kysyn sinulta, rakas ystäväni; rakastatko tämän maailman menestystä, vai oletko kiinnostunut Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen eläväksi tekevästä evankeliumista? Uskotko vielä Jumalan hyvyyteen? Uskotko, että tämä jumalainen hyvyys voi vielä tänäänkin vallata ihmissyhämiä hillittömän ahneuden ja riiston keskeltä?

Emmehän pääse pakoon tästä ajasta. Näemme pahuutta ja ahneutta, mutta sydäntämme meidän ei tule siihen kiinnittää. (Joh.15:19) Teemme kyllä työmme ja hankimme elantoa, mutta meidän tulee tyytyä siihen, että meillä on elatus ja vaatteet. (1.Tim.6:8, Hepr.13:5)

Vielä tänäänkin Herran hyvyys vetää ihmisiä parannukseen. (Room.2:4) Haluan sinun ajattelevan sitä kaikkea hyvyyttä, mitä Herralla olisi varattuna elämäsi varalle. Kaiken lisäksi ne ovat lähelläsi, aivan ulottuvillasi, ojentaessasi vain sydämesi uskossa Jeesusta Kristusta kohti. – Mitä muuta Jumala sinulta vaatisi, kuin että uskoisit Hänen omaan Poikaansa ja

antaisit sovittaa itsesi Hänen lunastuksensa kautta? – Kyllä uskossa vaeltamiseen liittyy paljon haasteita, mutta uskovaisuuteen ja pelastuksen sisälle pääsemiseen ei tarvitse muuta, kuin uskoa Jeesukseen. Jos tunnustat Hänen Herraksi uskoen sydämessäsi, sinä pelastut! (Room.10:9) – Se on tärkein osuutesi, päästäksesi maistamaan Herran hyvyyttä.

Me ihmisinä saatamme katsella kristityn epäonnistumista ja koettelemusta, näkemättä lainkaan niitä tuhansia ja tuhansia Herraan uskovia, jotka iloiten elävät Jeesuksen läsnäolossa elämäänsä. Luonnostaan katselemme ympärillemme nurjasti, huomaamatta sitä "sulaa hyvyyttä ja laupeutta," mitä Herra osoittaa Häntä rakastavia kohtaan. – Hyvyys, mitä Jeesus tahtoo tuoda elämäsi, tilanteistasi ja elämäsi kaoksisista huolimatta, on sisimmän rauha ja levollisuus.

"Rauhan Minä jätän teille. Oman rauhani Minä annan teille. En Minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönk pelätkö." Joh.14:27[*JKR]

Tässä *taakoitetussa* maailmassa, monen paineen ja vaatimusten alla saatamme kokea ihmeellistä levollisuutta, rauhaa ja henkemme elpymistä. Tämä hyvyys on sinuakin varten, juuri sinua, joka olet nääntymäisilläsi taakkojesi alla.

"Tulkaa Minun luokseni kaikki työn rasittamat ja raskautetut, niin Minä annan teille levon. Ottakaa Minun ikeeni päällenne ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltä. Niin te saatte levon sielullenne. Minun ikeeni on näet sopiva, ja minun kuormani on kevyt."

Matt.11:28–30[*JKR]

Oletko miettinyt, kuka hyötyy eniten nurjuudestamme, epäuskostamme ja esimerkiksi alinomaisista riitelystämme? Kenen riemuvoitto on se, että uskovaiset vikoilevat toinen toisistaan, juoruten toistensa pahuuksista ja mässäilevät koko elämänsä kaiken pahuuden ympärillä? – Kuka muukaan, kuin sielujemme vihollinen tahtoi meidän kadottavan uskomme Jumalan hyvyyteen elämämme keskellä. – Onkin hyvä puntaroida ajatuksiaan ja asenteitaan, ettei vain itse ole paholaisen kätyrinä, syyttäjän ja ilkkujan rooleissa!

Voisinko uskoa hyvyyteen kanssamatkaajani kohdalla, kaikesta heikkoudesta ja inhimillisyydestä huolimatta? Voinko hyväksyä hänet **armon perilliseksi** siinä, missä itsekkin olen? – Mietipä pahinta ja inhottavinta ihmistä maanpäällä, minkä vain tiedät. – Suhtaudutko häneen, kuin saatana, vai niin kuin Jumala? Mässäiletkö hänen syällisyydellensä, vai armahdatko häntä? Voitko puhua hänestä armon perillisenä keskusteluissa ihmisten kesken? – Saatat havaita hyvinkin pian, ettet ole suosiossa tämän maailman silmissä, mikäli puhut armohenkisesti. Tämä maailma rakastaa pahuutta, vihaa ja kostoja. Tämä maailma rakastaa sensaatiota toisten erehdyksistä ja kompuroinneista. **Mitä sinä rakastat?** – Miten voisoin osaltani välittää Jumalan hyvyyttä, puhtautta ja raikkautta ihmisten keskellä? Jospa Jumalan Henki valtaisi sydämemme niin, että meistä tulisi **Hänen palvelijoitaan**, sen sijaan, että palvelisimme syntiä, joko sitä tehden, tai syntiä tekevien asioilla repostellen.

Raamattu mainitsee muutamista ihmisistä, että he olivat täynnä armoa ja totuutta. Tietoisuus totuudesta, salatuimpaankin saakka on kyllä hyvä, mutta sen aisa-pariksi **tarvitsemme armollisuuden**. Se on pitkämielisyyttä ja hyvyyteen katsomista. Se on uskomista jokaisen kohdalla siihen, että Jumala kyllä kykenee ja voi kasvattaa jokaista, tehden kurjimmastakin jalon ja puhtaan palvelijansa. Niin monta esimerkkiä voimme lukea Raamatusta siitä, ettei Jumalalle ollut minkäänlaista ongelmaa inhimillisen heikkouden tai luonteenpiirteiden kanssa. – Pietari oli näistä ihmisistä ehkä parhaita esimerkkejä siinä, etteivät hänen väärät asenteet, äkkipikaisuutensa, väkivaltaisuutensa, uskottomuutensa ja ymmärtämättömyytensä olleet lainkaan esteenä sille, että hänen sydämessään oli aito ja puhdas usko Jeesukseen. Tämä usko ja rakkaus Jumalan Poikaa kohtaan oli **ainut vaatimus** sille, että hänestä tehtiin alkuseurakunnan johtaja. Voit miettiä kanssani, **miten suhtautuisimme** tänään ihmiseen, joka käyttäytyisi, kuin Pietari aikansa? – Luulenpa, että harvalta löytyy rohkeutta Jeesuksen tavoin sanoa hänelle; *"mene pois edestäni, saatana!"* (Mark.8:33) - ja kuitenkin valinnalleen uskollisena, nämä kasvukivut ja elämän korkeakoulut, **eivät estä millään tavoin** sitä jumalista päämäärää, mihin on määrä kulkea!

Hyvyys, joka ei ollut lepertelyä ja mieltymystä kaikkien mielipiteiden mukaisiksi, tuli näkyviin vasta ajallaan. Jeesuksella oli tietoisuus Jumalan suunnitelmista, joissa Hän eli uskollisesti. Tämän esimerkin Hän tahtoi antaa meille, jotka vielä elämme tässä ajassa. Hänen syvä tahtonsa on, että Isän rakkaus ja Hänen kertakaikkinen lunastus ja sovitustyö olisi meille tinkimätön armon sanoma ja tie hyvään tahtoon, elämän myönteisyyteen ja vapautteen synnin kirouksen alta.

Syntisyytemme saadessa aikaan nurjuutta ja elämän surkeutta - niin synnin tekijässä, kuin häntä syyttävissäkin, meidän jokaisen on syytä esittää kysymys itsellemme; **ketä me palvelemme**, mitä tästä hyödyimme ja mihin johtaa *ikuinen "tunkion hämmäntäminen"*? – Haju on kyllä mahtavan kuvottava *ulosteläjä*ä tonkiessa, mutta mitään hyvää siitä ei seuraa. On jopa ihmisiä, jotka ovat läpi elämänsä kiinnostuneet vain toisten tunkioista, mutta tarkasteltaessa heidän aikaansaannoksiaan, huomaamme kyllä, että se kaikki on ollut täysin turhaa. – Ainut, joka on ilakoinut, on ollut itse paholainen, joka on saanut ihmisraukan kätyrikseen. - Huvittavinta lienee se, että tällainen ihminen esittäytyy itse kovin hurskaana ja pyhänä toisten keskuudessa, ja hänen oma sydämensä on silti täynnä *ryöstöä, kateutta ja riitaisuutta*.

Herra sanoi hänelle: "Te fariseukset kyllä puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta teidän sisimpänne on täynnä ryöstöä ja pahuutta." Luuk.11:39[*JKR]

Uskoisimmeko me sen sijaan hyvyyteen, joka on lähtöisin Jumalasta? Oppisimmeko arvostamaan Jumalan pitkämielisyyttä ja Hänen laupeuttaan – **omaksuen** sydämeemme **armollisuuden** ja kaikkinaisen puhtauden, pyhyyden ja kunniallisuuden? – Etkö tahtois kanssani ojentautua näitä taivaallisia aarteita kohti ja jättää tämän maailman saastaisuudet kauaksi sydämeistäsi?

Olemme luonnostaan taipuvaisia pahuuteen, synkkyyteen ja mieltymään pahan oireisiin. Siksi tarvitsemme panostusta ja hieman työstöä mielen ja hengen uudistumisessa. (Ef.4:23, Room.12:2) - Tartuthan tänään hyvyyteen, elämänmyönteisyyteen ja armollisiin ajatuksiin. Älä enää usko sellaisen puheita, joka juonittelee ja mässäilee vain toisten pahuuksilla ja heikkouksilla. – Usko minua; hyvyyteen panostaminen ja niistä eläminen synnyttävät paljon mielekkäämpää ja raikkaampaa elämää, kuin ainainen toisten synneissä pelehtiminen!

– Eli, tänään on **aika pysähtyä** miettimään ja tarkistamaan oman elämän tulosta. (Matt.7:16) – Olenko riidanhaluinen riidan haastaja? Aiheutanko masennusta, mielipahaa ja synkkyyttä joka paikassa, minne vain menen? **Mitä sanani saavat aikaan** lähimmäisissäni ja **mihin tuloksiin** on johtanut puuttumiseni toisten asioihin? Mitä viestitän kasvojeni ilmeillä ja **omistan-ko sydämessäni armon** vai vihan ajatuksia?

– **Uskalla tutkia** kanssani **avoimesti** ja rehellisesti elämän taivalta ja tehkäämme parannusta, kääntäkäämme Jumalamme puoleen ja omistakaamme sieltä **sydämiimme armon ja laupeuden sanoja**. - Tilanteissa, mitä kohtaammekin matkan varrella, olkoon sydämemme ajatus Jumalan hyvydessä ihmislapsia kohtaan, jokaista, syntistä ja epäonnistuvaakin kohtaan.

"Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sen tähden pois pimeyden teot ja pukeutukaamme valon varuksiin."

Room.13:12[*JKR]

